

האולפן, שם הוא מסביר לבוס הזמני (זהו השם הרשום על דלתו של הבוס) את הרעיון הגאוני: הוא יפיק סרט אילם, ויגייס לצורך זה את כל הכוכבים הגדולים של הוליווד. הבוס, שאותו מגלם סיד ברוקס במשך 10 שנים בטלוויזיה, כשהוא נתון לסירוגין בהתקפייבל, למראה המאזנים; בהתקפייאמה, לאפשרות שכיסאו ייגזל ממנו, או בהתקפייזעם על התוצפה שברעיון, נכנע לפיתוי שטמון ברשימת הכוכבים, ונותן את הסכמתו.

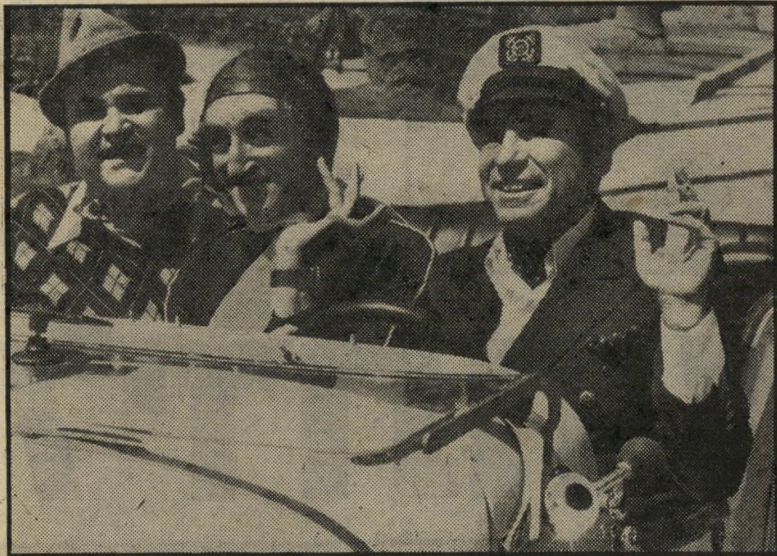
חברת הנפט השולטת. מכאן מתחיל מירוץ כפול. מל פאן ועוזריו רודפים אחר הכוכבים הגדולים, ואילו הוועד המנהל של חברה בשם אנגאלף אנד דיבאור (בתרגום עיברי: בלע וזולל, אולם השם האנגלי דומה להפליא לזה של גולף אנד ווסטרן, חברת הנפט השולטת באולפני פאראמאונט) עושה כל מה שביכולתה להכשיל את הסרט, שפירושו הכשלת האולפן,

סרטים

המצחיקן שעלה מן המחחרת

עולם הקולנוע מכיר בדרך-כלל שלושה סוגי הומור: ההומור המעודן, ההומור המפוקפק, וההומור של מל ברוקס. זה האחרון נחשב, תחילה, על-ידי מבקרי קולנוע רגישים ואיסטניסים, דווקא כמפוקפק למדי, בעיקר נוכח פליטות-האוויר הקולניות שבאו עקב זלילת שועותי ב"אוכפים לוהטים (לידיעת כל מי שלא ראה את הסרט, האוויר לא נפלט מן הפה), או אחרי ההתפעלות מן ה"שוואנצשטיקר" המרשים של המיפלצת בפרנקשטיין הצ'ער.

אלא שמסתבר כי מעקמי-האף למיניהם נאלצים להשפיל ראשיהם בציניעה, ולהסכים, פשוטו כמשמעו, שברוקס מהווה קטגוריה בפני עצמה, ואם עלה בידי איזמל-

ברוקס, פדמן ודה לואיס ב"סרט אילם" ילדות ברחובות ברוקלין

סיד סיוור — המפיק האמיתי נכנע לפיתוי

שפירושו פשיטת-רגל, שפירושו קנייה כדאית לחברה, ובכן, אולי אין זה התיאור המפורט והמדויק ביותר של המצב שבו היתה נתונה חברת פוקס המאה-העשרים בתחילת השנה שעברה, אולם עובדה היא שסירטו של ברוקס היה בעצם זה שהוציא אותה מבזק כלכלי עמוק מאד (יחד עם סרט אחר, משעשע פחות, בשם אות משמיים). עובדה היא שברוקס עשה ב"אמת ובתמים סרט אילם, והוא אכן השיג כמה מן הכוכבים הגדולים ביותר של הוליווד, לתפקידי-אורח לפחות. ברט רייט נולדס מכתב בפארווידיה מבריקה על עצי מו ועל פולחן ההערצה-העצמית של הכוכב הגברי שבאופנה; לייזה מינלי נאב-

המנתחים הקר והקפדני של הביקורת ל"נתח היטב כליכך את שני סרטיו הראשונים (המפיקים 120 הכיסאות) עד שהם מתו בקופה, הרי דבר לא יכול היה עוד לעצור את אוכפים לוהטים ואת פרנקשטיין הצ'ער. לא אבירי הטעם הטוב, לא אבירי הציניעה הגיועית (בדיחות אתניות נחשבו בהוליווד, להבדיל מישראל, כרעל לקופה), ולא אבירי המיכנה הקלאסי של הקומדיה, יכלו לעצור את הנחשול האדיר של ההמור גים שדהרו לראות את סרטיו של ברוקס. ומאחר שתעשיית הקולנוע מאמינה ש"קול ממון כקול שדי", והיא מוכנה תדיר להעניק הזדמנות אחת נוספת למטורף ש"הצליח פעם, הפך ברוקס לנער-השעשועים של עיר-הסרטים, והקהל הרחב שגילה את ההומור המיוחד שלו פנה למועדוני-הקולנוע כדי לראות את סרטיו המוקדמים. אשר הפכו למעין יצירות-ימופת מחתרתיות.

החציר אירפן, כל זה בא להסביר את העובדה ש"מל ברוקס יכול להפיק בהוליווד ווד של היום סרט שאין אומרים בו יותר ממילה אחת, ומשום כך קוראים לו סרט אילם, ולא זו בלבד שהדבר התאשר לו, אלא שהוא אף הציל אולפן-סרטים מכובד מציפורני השמאים. ומי שרוצה לדעת מה בדיוק הוא עשה עוד, יכול ללכת לראות את סרט אילם המתאר את מהלך העניינים. לא בכדי מכריזה ה"כותרת האחרונה בסרט (כי בסרט זה יש, כמו בסרטים האילמים של תור-זהוב, כותרות במקום דיאלוגים) שהסיפור שהוצג זה עתה היה סיוור אמיתי.

אמיתי, או כמעט אמיתי. גיבורו של הסרט, מל פאן (מל ברוקס) הוא במאי שיצא מן האופנה יחד עם הסרט האילם; מאז צלל לתוך בקבוקי-משקה וכאשר יצא ממנו, אחרי 30 שנים או יותר, החליט שהגיע הזמן לשוב אל מאחרי המצלמה כדי להציל את אולפנו היקר והמידרדר. לבוש לפי מיטב אופנת הפלייבוי של 1936. נוהג במכונית-ספורט מורגן שהיתה הזעקה ה"אחרונה לפני שעשו את חלק עם הרוח, מלווה בשני נושאי-כילים מצחיקים עוד יור"ת ממנו (מרטי פלדמן יפה-העיניים ודום דה-לואיז העגלגל). יוצא פאן אל מישרדי

נמשכת הירידה בקניית מקוררים מתוצרת חוץ, "אמקור" מוציא דגם חדש להחלפת יבוא בתוצרת הארץ

בהציג את הדגם החדש אמקור 1900 נורפרוסט, מסרו הנהלות אמקור-אמפא על המגמה המעודדת של צמצום הדרושה למקוררי יבוא.

הנתונים הם: ב-1974 יובאו 18,000 מקוררים, 15,000 מקוררים, וב-1976 לפי הערכה תסתכם המכירה ב-12,000 מקוררים. אך גם מכירה זו מהווה עדיין הוצאה נכבדה ומיותרת במטבע זר — כ-5 מיליון דולר לשנה. חלק הארי של המקוררים המיובאים הם בשיטת נורפרוסט (ללא כפור) ובקיבולת גדולה. כדי לסתום את הפירצה שבין תוצרת הארץ לתוצרת חוץ, הוציא אמקור באפריל אשתקד את המקור הגדול בעל 2 הדלתות — אמקור 2000, Side by Side 525 ליטר, וכעת הוא מוציא את הדגם השני בגדלו לאחריו — אמקור 1900 490 ליטר בשיטת "נורפרוסט". ע"י כך יוכל גם אותו חוג קונים מסוים המעדיף את שיטת נורפרוסט על פני שיטת הקיור הרגילה — לקנות מקור מתוצרת הארץ.

כותרת המודעה המציגה את הדגם החדש היא, "בשורה רעה לתוצרת חוץ". יש בכך בטוי לצפייה שציבור הצרכנים יעדיף את הדגם המקומי שמשווה בטיבו ובשכלוליו לתוצרת העולמית. יתר על כן — גם בדגם זה מופעלת שיטת "קולד קיפ" המבטיחה כ-25% חסכון בחשמל בהשוואה לדגמים מקבילים מתוצרת חוץ.

אמקור 1900 נורפרוסט מותאם למתח החשמל ולתדירות הזרם ולתנאי הטמפרטורה והלחץ השוררים בארץ. מחירו לצרכן — 12,500 ל"י (בלי מ.ע.מ.).

מפעל הפיס מחדש

מעכשיו סך הפרסים בכל הגדלה הפדס הראשון 4,800,000 ל"י בכל שבוע 7,000,000 ל"י

מפעל הפיס